

УДК 338.43:504

СКЛАДОВІ ЕКОЛОГООРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ У РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИРОДООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ РЕГІОНІВ КРАЇНИ

А. О. Зайченко, Д. М. Щербак

Науковий керівник: к.е.н., старший викладач Н. В. Бобровська

Миколаївський національний аграрний університет

e-mail: artemzaychenko76@gmail.com

Негативні тенденції екологічних загроз пов'язані з технологічним навантаженням на окремі види природних ресурсів, що потребує активізації інвестиційно-інноваційної діяльності, особливо в ресурсоемних галузях народного господарства. Інноваційне оновлення у напрямі екологізації виробництва широко запроваджується в країнах Європейського Союзу, США, Канаді, Австралії. Особливим аспектом глобальної екологічної кризи є не тільки високий рівень природоємності створеного продукту, а й накопичення в навколишньому середовищі відходів господарської діяльності, у тому числі продуктів хімічного синтезу, токсичних речовин. Переважний вплив на навколишнє середовище здійснюють країни, які розвиваються, створюючи до 1 млн. тонн небезпечних відходів щодня [1].

Сутність і складова природоохоронної діяльності підприємства передбачає спрямованість на раціональне використання природних ресурсів за видами, відновлення природно-ресурсного потенціалу, попередження і ліквідацію негативних наслідків господарської діяльності та заходи, що спрямовані на збереження навколишнього природного середовища у цілому. Досліджено, що природоохоронна діяльність підприємства перебуває у тісному взаємозв'язку із основною та інвестиційною діяльністю і пов'язана із виробничо-господарськими та виробничо-збутовими процесами [4].

Таким чином, екологоорієнтований підхід складається із економічних і екологічних процесів, які проявляються через виробничо-господарську діяльність бізнес-середовища і суспільства у цілому, а задоволення потреб суспільства не можливе без урахування стану взаємодії з екосистемами. Враховуючи вищезазначене вважаємо, що формування природно-ресурсного потенціалу і його еколого-економічної ефективності ґрунтується на соціальній відповідальності і екологічній свідомості підприємців у використанні національного багатства країни, зокрема природних ресурсів за видами. Отже, реалізація концепції екологоорієнтованого підходу щодо розвитку бізнесу повинна ґрунтуватися на інноваційній основі, у тому числі через оптимальне ресурсовикористання і природокористування.

На нашу думку, нові стандарти до еколого-економічного, зрівноваженого розвитку бізнес-середовища можуть бути реалізовані за умови фінансування системи сфери природокористування, що є складовою комплексу інновацій, через активізацію еко-інновацій [1].

Таким чином, мета еколого-економічного інвестування повинна полягати у

переході від екстенсивного способу виробництва на якісно новий рівень, що відповідає вимогам ощадного використання природно-ресурсної основи територій. Сутність такого переходу – кількісне нагромадження якісних змін в елементах системи екологізації виробництва, нове структурне поєднання яких у їх взаємодії приведе до більш ощадного природокористування [3].

Стадії формування механізму природоохоронної діяльності передбачають залучення значних капітальних вкладень, здійснює вплив на зниження рівня економічних вигід. Отже, екологічна політика регіону повинна бути спрямована на досягнення розвитку і комплексному підході до вирішення екологічних питань з урахуванням економічних і соціальних завдань, поглиблювати співпрацю з державними органами влади, як на рівні держави, так і на рівні регіонів.

За результатами теоретичного обґрунтування сутності екологоорієнтованого підходу у реалізації природоохоронної діяльності зазначимо, що напрями екологоорієнтованого розвитку повинні базуватися на оптимізації природних ресурсів за видами в отриманні відповідних переваг у виробничій і соціальній інфраструктурі, з метою задоволення потреб суспільства. Таким чином, раціональне природокористування ґрунтується на визначенні допустимих меж, що сприятиме збереженню якісних ознак ресурсу і забезпеченню відносної стійкості екосистем.

Отже, до використання природно-ресурсної основи територій та напрямів еколого-орієнтованого розвитку бізнес-середовища, через оптимізацію використання можливостей щодо їх відновлення, зазначимо, що економічні й екологічні аспекти використання природних ресурсів за видами, повинні бути спрямовані на збереження їх біологічних особливостей з метою подальшого продуктивного використання. Тому, раціональне і ефективне використання природних ресурсів за видами, враховуючи екологічний підхід, не можливе без дієвих заходів, які спрямовані на формування умов щодо екологоорієнтованого розвитку природоохоронної діяльності.

Список використаних джерел:

Бобровська Н. В. Еколого-орієнтований підхід у забезпеченні сталого розвитку аграрного сектору / О. М. Вишнеvsька, Н. В. Бобровська // Економіст. — 2013. — № 6. — С. 46-49. (<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/1035>).

Бобровська Н. В. Еколого-орієнтований підхід у розвитку аграрного сектора / Н. В. Бобровська // Вісник Сумського національного аграрного університету .— 2013. — Вип. 4 (55). — С. 175-177. (<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/1087>).

Бобровська Н. В. Еколого-орієнтований підхід у формуванні і використанні природно-ресурсної основи аграрного сектора економіки / Н.В. Бобровська // Молодий вчений. — 2016. — № 3 (30). — Ч. 1. — С. 15-19. (<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/3640>).

4. Лукашук Г.П. Природоохоронна діяльність підприємства: сутність і складові / Г.П. Лукашук, О.М. Шкарбан // Глобальні та національні проблеми економіки. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу // <http://global-national.in.ua/archive/2-2014/258.pdf>.

УДК 631

**ECOLOGIC AND ECONOMIC SOCIAL PROBLEMS OF
RESOURCE USAGE**

R. S. Kravchuk

Ivano-Frankivsk national technical university of oil and gas

e-mail: romanmaster2005@gmail.com

Resource-saving indicators in Ukraine are closely linked to the changes taking place in the economic, social and environmental spheres. To increase the positive trends in the country's economic development, it is necessary to overcome a series of interrelated problems with resource use in the ecological, economic and social spheres that have not been resolved since independence. These include: High level of resource intensity of Ukraine's GDP. Today it is one of the most important among the republics of the former USSR. The energy intensity of Ukraine's GDP is several times higher than that of developed countries. It can be reduced only when the structural adjustment of the economy is completed in the direction of reducing the share of heavy industries, developing high-tech industries, improving the export structure, and activating innovation activity. Deformations in the structure of the domestic economy. Analysis of statistical data shows that there is a dependence of the resource and energy intensity index on inter-sectoral and intra-industry structural changes. Since today there are no radical changes in the country's economy, resource-saving processes in the state are negligible [1; 2]. Insignificant degree of renewal of fixed assets of the branches of the national economy. A characteristic feature of the current state of fixed assets of Ukraine is their high wear and tear. The most depreciated fixed assets in power engineering, gas industry and manufacturing industry. Rising prices for resources used in the production activities of enterprises. Since Ukraine does not have sufficient own reserves of resources, it is forced to import them at world prices that are significantly higher than domestic prices. It should be noted that the state's energy imports account for 25% of GDP, as a result of which the energy intensity of products is increasing [3]. Weak development of innovation activity, especially resource-saving direction. Estimates conducted in [3] indicate that 80% of the natural resources used in the industrial complex are directed to support resource-intensive and resource-intensive processing industries. The development of innovations in Ukraine is hampered by a number of factors, including lack of own funds, high costs for innovation, insufficient financial support of the state, high economic risk, imperfection of the legislative framework, long payback period of innovations and lack of funds from customers. Small volumes of domestic